

[Ellemann-Jensen]

der skal skaffes penge i kassen – og vores holdning til forslagene må blive derefter.

Men der er flere af forslagene, der må give anledning til særlige bemærkninger. Der er først forslaget om den væsentlige forhøjelse af elafgiften, der bliver gennemført på trods af, at elværkerne har fortalt, at der i løbet af det næste halve år kan ventes samlede prisforhøjelser på omkring det dobbelte af den afgiftsforhøjelse, regeringen nu foreslår. Den forhøjelse, regeringen foreslår, indebærer en vældig skævvridning mellem situationen for familier, der har elvarme, og familier, der har olievarme. Omkostningsstigningen for elopvarmede boliger bliver langt, langt større end stigningen for olieopvarmede boliger, og det er da vanskeligt at se nogen energipolitisk visdom heri, da elektricitet i stigende grad produceres ved hjælp af andet brændsel end olie. Hvorfor skal man så straffe denne opvarmningsform særlig hårdt? Og hvorfor straffe de mange mennesker, der tidligere i dyre domme har indrettet deres boliger til elvarme, og hvoraf mange ikke har andre reelle muligheder end netop den olieopvarmning, som vi gerne skulle begrænse. Jeg må spørge: hvilken højere visdom ligger der egentlig heri, hr. skatteminister?

Så foreslår regeringen en nedsættelse af gasafgiften, angiveligt for at lette den fremtidige afsætning af dansk naturgas, og her må vi under udvalgsarbejdet meget nøje søge afdækket, i hvilket omfang man prøver at skabe et egentligt subsidium for naturgassen, og hvilken balance der herefter vil være i afgiftsbelægningen af naturgas og andre energiformer.

De højere energiafgifter vil jo øge de problemer, der allerede i dag har ramt de særlig energiforbrugende virksomheder. For øjeblikket foregår afregningen af de momsregistrerede virksomheders energiafgifter sammen med momsafregningen, men med de afgiftsforhøjelser, der kommer nu, vil stadig flere virksomheder komme i den situation, at deres energiafgifter kan være højere end den moms, der skal betales ind, og de vil derfor få betydelige udestående beløb, som belaster de pågældende virksomheders likviditet. Der til siger ministeren så, at han vil overveje en forbedring af disse regler, men vi må bede om lidt klarere og kraftigere tilkendegivelser fra ministerens side af, at han nu vil tage dette problem alvorligt.

Venstres stillingtagen til denne afgiftsbuket vil som nævnt være bestemt af, at vi opfatter forslagene netop som en traditionel afgiftsbuket, og som det blev sagt under behandlingen af forslaget om en forhøjelse af momsen, finder vi ikke, at højere skatter og afgifter er løsningen på landets problemer. De udskyder den nødvendige beskæring af den offentlige sektor, og de bidrager til at skabe netop den lønglidning, som er den rene gift for løsningen af vores problemer. Derfor kan vi ikke gå ind for disse forslag.

Hagen Hagensen (KF):

Når man står ved en korsvej og er vildfarende, kommer man let til at vælge en forkert vej fremfor den rigtige vej. Regeringen har valgt en forkert vej og trukket sine forligspartnere med.

Det kan være vejen til sumpen, der er valgt, sumpen, som man kommer til at hænge fast i og synke dybere og dybere i, og som man må blive i, indtil hjælp når frem, den hjælp, der kan hale én op igen til den rigtige vej.

Det kan også være vejen mod afgrunden, der er valgt, den afgrund, som man nok ved findes, men som man ikke tror findes ad den vej, man har valgt.

Det konservative folkeparti vil ikke slå følge med regeringen og dens forligspartnere ad forkerte veje. Vi vil gå den rigtige vej, og den hedder besparelsernes vej, den hedder erhvervsfremmevejen, og den hedder indkomstpolitikens vej. Energiafgiftsforhøjelsernes enklave må være og forblive regeringens og dens følgesvendens.

Afgiftsforhøjelsen på el, olie og benzin vender vi os imod. Den tunge ende vender nedad. Nedsættelsen af afgiften på gas har vi været virksomme for om end med den anden begrundelse end regeringens.

Om charterafgiftsforhøjelsen gælder det, at så længe tidspunktet for ikrafttrædelsen er en hemmelighed, er en drøftelse af forslaget ikke mulig.

Det konservative folkeparti har tidligere givet til kende, at vi aldrig har haft sympati for en elafgift. Det er en særavgift på det daglige, nødvendige forbrug, som enhver husholdning må have, og der tages intet hensyn til de medborgere, der har el som eneste opvarmningskilde. Den foreslåede afgiftsfor-